

Suplimentul REALITĂȚII

ilustrate

Gonkursul nostru de frumusețe

„Realitatea Ilustrată“ în anul trecut, pentru prima dată, a instituit un concurs de frumusețe.

Cu mai multă experiență și după ce revista noastră a căpătat o importanță mai mare, tot noi am fost cei dintâi cari, în anul acesta, încă dela începutul lunii trecute, am anunțat instituirea unui nou concurs, spre a alege de această dată, pe cea mai frumoasă femeie din România.

Ca să asigurăm deplina reușită a concursului, nu ne-am pripit, și am fixat în amănunțimi, toate condițiile.

În primul rând, am instituit un juriu, care este compus din personalități de seamă, din lumea culturală și artistică. Fac parte din acest juriu, până astăzi, următorii:

Președinte: d. Prof. Tziaara Samurcaș.

Membrii: d. Liviu Rebreanu, președintele soc. scriitorilor și directorul general al teatrelor; d. Al. Mavrodî, președintele Sindicatului Ziaristilor; d-na Alexandrina Cantacuzino; d. I. Steriade, directorul muzeului „Kalinderu”; D. Cutescu Stork, sculptor; d. N. Băzvan, fost ministru; Secretar: Nic. Constantin, directorul revistei noastre.

Acest juriu se va întruni în cursul săptămânii și va fixa condițiile de participare, care vor apărea în aceeași zi în „Dimineața” precum și în numărul viitor al revistei „Realitatea Ilustrată”.

Buletinul săptămânal

La începutul acestei săptămâni starea suveranului Angliei se agravase iarăși. Câteva zile boala urma un curs liniștit. Buletinele medicale erau redactate în termeni cari dădeau dreptul la speranțe.

Buletinul de Luni a stârnit însă îngrijorare: s'a constatat la bolnav slăbirea forței inimii. Regele Angliei, robust până în momentul căderii la pat e, firește, anemial acum.

Impresionante dovezi de iubire au continuat a fi depuse la patul monarhului. Miile de oameni din toate straturile sociale stau zi și noapte în jurul palatului regal.

Capitala are un primar nou. Se cuvine să i se spună: — Într'un ceas bun, și la treabă, d-le primar.

Orașul acesta pe care veți începe să-l gospodăriți sultră de melchne multe și vechi. E strâmb și murdar. E urât. Părții de până acum, primării cari și-au luat nobila sarcină de-a se îngriji de el, s'au ocupat de orice vrăj, numai de belelele orașului. — nu.

Bucureștii se bucură de câteva c-

dificii impunătoare, de un centru occidental. Restul prezintă vestigii de Stambul.

S'au făcut, evident, unele îmbunătățiri. Toate la centru. Se spunea: programul de occidentalizare a Capitalei trebuie să înceapă dela centru spre periferie. Greșală. Programul trebuie realizat dela periferie spre centru. Domnia e prima de a periferie spre centru cu tămăduirea metehnelor orașului acesta!

O problemă a cărei rezolvire intră într-o anumită măsură în îndatoririle noului primar este și aceea a circulației. Într'un articol publicat în această revistă s'a vorbit acum câteva săptămâni despre cetatea sgomoloasă, celatea unde vehiculele gonesc desmățate, atentând la nervii și la viața cetățenilor.

E interesant, în legătură cu această chestiune, propunerea făcută de un consilier: anume ca sumele strânse din amenzi aplicate șoferilor pentru abateri dela regulament, să fie alocate unui fond care va slui la ridicarea unui monument în memoria celor ce-au sucombat sub roți.

EVACUAREA RHENANIEI.

EX KAIZERUL. — „Ura, bătrâna mea Germanie! Lumea a rămas tot atât de dobitoacă și vom putea cânta iar „Die Wacht am Rhein”. („Mucha”, Varșovia)

— Vrasăzică, d ta ești fotogenică?!
— Desigur! Altfel nu puteam fi îngrijorare la cinematograful. (Le R.re)

— Ia te uită! Gazeta vorbește despre mine! Anunță c'au fost 15.743.987 călători în tramway în anul trecut! Eram și eu printre ei.

(Buen Humor Madrid)

LUNA TECA

de Victor Ghiliviu

(Urmare) (3)

Apoi, văzu un ofițer rus care umbla cu troica, pe-un câmp plin de zăpadă și-un lup alerga să-l mănânce; și lupul acela nu era decât el, haiducul Miroslav, căruia portăreasa mănăstirei îi zicea, salutându-l până la pământ:

— Poftim! Poftim! Boer Eremia!..

Miroslav se trezi, căci intră ad văr, sora portăreasă intrase în odie, cu o cească mare de lapte pe tavă și-i zicea:

— Bună dimineața, Boer Eremia!.. Poftim!.. Poftim!..

El mănâcă pâinea și bău laptele ca un adevărat lup flămând, ca lupul din vis, apoi, coborînd la Maica Minodora, îi zise:

— Mă duc, mătușă dragă!..

— Cum? Așa de repede?..

— Așa! surăse el. Am stat prea mult rîndul ăsta!..

— Dar am să mai viu! Am să mai viu!..

Dădu bătrânei starite obșnuita pungă cu galbeni apoi sărutându-i mâna, zise:

— Am să plec în mare taină, — să n'afle surorile!..

— Nu le zici bun rămas?

— Nu, că m'a prins un dor de ducă și n'ași mai vrea să pierd vremea cu ele!

— Bine boer dumneata!..

— Rămâi cu bine, mătușă Minodora!

— Umblă sănătos, nepoate dragă! Și Miroslav sări haiducește pe cal și porni glonț!..

Abia când se văzu pe potecă, printre stejarii pădurii, începu să se căiască:

— Oare de ce-am plecat așa, dintr'odată? De ce n'am spus rămas bun surorilor și mai ales bunei Porfirina? Sau mi-era teamă s'o mai văd? Sau mi-era frică să mă uit în ochii ei duiși, eu, tâlharul pătat de sânge?

Se întreba el mult, haiducul Miroslav, dar știa prea bine că tocmai de aceia plecase: de frica privirilor blânde ale tinerei călugărițe, de frica remușcărilor care creșteau în toate ungherele mănăstirei.

Altădată „boer Eremia” pleca voios de-acolo, ștergînd; acum eșise ca un osândit și mergea în neștire.

Cine știe... poate că de nu i-ar fi răsărit în vis moșneagul acela, osândit să se pocăiască trei veacuri într'o chilie cu păiajeni, haiducul Miroslav s'ar fi dus deodreptul la vre-o mănăstire de călugări și ar fi îmbrăcat și el ha'nă saștrilor ca atâți alți ucigași pocăiți.

Dar graza de singurătate, de aceeaș veșnică viață mohorâtă, îl făcea să se scuture..

— Tot mai bine pe drumul meu de pânăcumă!.. Ce-o fi, o fi! Acolo, în singurătatea pădurilor, am să uit și remușcăriile și lacrimile mele și povestea soriei Porfirina și am să fiu acelaș strasnic Miroslav, care

inspăimânta pe poterași și pe caționi!

...Dar haiducul se lăudase în zadar, căci nu mai avea inimă de altă dată!..

E drept că a ajuns iar în pădurile lui dragi și că vâile au răsunat din nou de slava numelui său; dar vechile lungi, la răsrucea drumurilor, nu mai aveau nici un farmec pentru el.. Ochiul său nu mai era ager ca înainte, iar urechea nu mai prindea cu aceiaș fi d mănare semnele vestitoare de pradă — sau de poteră!..

Și par'că ar fi căutat el însuș să iasă în drumul arnăuților să se lase prins, să sfârșească odată cu viața asta fără rost!..

Cele două nopți petrecute la mănăstire îl urmăreau încă; întâlnirea cu sora Porfirina îl schimbuse cu totul: Era un om fără nici o voință acum, fără nici un rost în viață!..

— De ce n'am mai rămas acolo? dacă aș mai fi stat, de-aș fi întâlnit-o mai des, de i-aș fi vorbit mai mult, poate că rana întăieci ei iubiri s'ar fi închis!.. poate că și eu mi-aș fi tuit mireasa de altădată și, cine știe!..

Dar glasul soriei Porfirina, răsuna încă în mîntea lui și răsunetul lui era așa de dureros!..

— „Unul singur este luminșul dragostei, boer Eremia, și altă poiană nu mai este, de cât poiana morții!..”

Ce bine era păstrată în sufletul său amintirea trei tîi fecioare!.. Simțea că viața lui e anirată acumă de-a ei, cu toate că nu mai voia s'o vadă niciodată!.. O legătură taină, tu'burătoare se făcuse între ei, din noaptea spovedirii, din noaptea blânelor ei aiurări!..

Și tot gîndindu-se la soarta lui, și numai la a lui, haiducul Miroslav nu și putea închipui că acolo, în mănăstirea din munții Moldovei, sora Porfirina se stîngea zi cu zi, noapte cu noapte!.. Abia acum băgară maicile de seamă, că sora aiurează privind amurgul de lună și că se ofilește și scade neîncetat, după cum scădea și luna!.. sora Porfirina se făcuse străvezie!.. Ochiul ei erau mai mari ca totdeauna, erau spăimîntători de mari, mîini'le i se subțiară de se ved au oscioarele și tot obrazul copilei se frăsese. Când închidea ochii și nu mai răsufia, par'că era moartă și moartă de mult!.. Ușoară ca un fulg, trecea fecioara pe mormintele din curtea bisericii și două surori o sprijiniau să nu cadă!..

— Voi o să rămâneți aici dragele mele, dar eu am să mă duc!.. am să mă duc departe!..

— Nu soro Porfirino, ai să rămâi cu noi și noi o să te iubim mult și-o să îmbătrânim toate!.. și-o să ne ducem toate, într'o zi, la Dumnezeu!..

— Nu! Nu! Eu am să plec mai devreme!.. Mă chiamă albtele depărtări!.. colo!.. în dosul munților albaștri!.. Și-am să vă rog, surorilor, să-mi puneți părul meu cel lung, sub cărămida unde-mi voiu odihni capul și în mîini'le mele împreunate să puneți flori de tămăioară!.. Imi erau așa de dragi, în vremea când soarele și vîntul se jucau cu părul meu resfirat! Oh, cum pălește corul lunel!.. Cum s'a subțiat! De ce-a pierit? De ce-a pierit?

Sora Porfirina începu să plîngă cu hohote. Trupșorul ei plîpînd se sdruncina și cele două maici tinere se uitau una la alta, neștiind cum să potolească tainica durere.

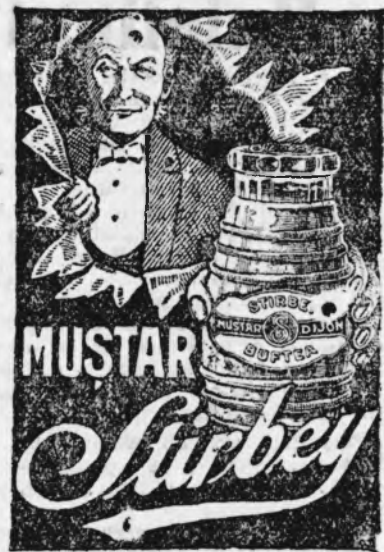
Deodată, copila tresări: i se păru că vede colo, în fundul curții, cum răsare luna întreagă și albă. Se repezi într'acolo și surorile o urmară. Acuma, i se păru că lumina aceea era chipul boerului Eremia, în mijlocul unor candelii!.. da!.. da!.. boerul Eremia era grozav de gulben!.. atârna par'că de un șteanz și în jurul capului său, ardeau făclii de ceară și candelile verzi!.. Intr'adevăr, o lumină sarbadă licăria tainic, în mijlocul frunșului negru, care acoperea zidul.

S'apropiară, ajunseră!.. Roata de lumină era un stol de licurici, animati de frunșii. Și erau mulți, mulți, unul lângă altul, ca un ciorchine luminos.

Porfirina se trezi din visare și suspină, sfâșietor de trist.

Apoi, luncă ușor din brațele surorilor!.. mișcă buzele par'că ar fi vrut să spună ceva!.. Ochiul i se duseră, furați de visul veșniciei!

Și sora Porfirina își dădu sufletul ușor, pe iarba mănăstirei în noaptea aceleiaș zile, când la București, pe o vreme furtunoasă, cu fulgere dese și trăznete multe, spânzurau pe vestitul haiduc Miroslav, prins însășit de potera vestitului cărc-serdar Kara-Stambuloglu. Sfârșit

CARMOL ESTE CELA MAI BUNA FRICTIUNE

Rubrica filatelică

O contribuție

Publicații filatelice române

PRESA FILATELICA a spus un vestit cronicar francez „se poate identifica, cu filia elita însăși”. După vasta ei contribuție, este mai presus de orice îndoielă, importanța primordială ce presa o are în acest domeniu. Nu este deci lipsit de interes a cunoaște mișcarea presei din România, în strânsă legătură cu evoluția filateliei. Încercăm o modestă contribuție, nepretențioasă. Cei cari posedă încă și alte precizii interesante, pot răspunde pe adresa revistei.

La apelul vechiului cotidian „Magasin für Briefmarkensammler” din Leipzig în 1863, aproape în toate țările au apărut reviste și ziare filatelice. Prima revistă românească, cunoscută nouă, este „Der bukurester Philatelist”, având ca directori pe A. G. Păncu și Jack A. Marcus, la 1 Ianuarie 1885. Apreciind probabil simpatia cu care a fost primită în public, Marcus dădea redactarea unei noi publicații „Der Philatelist”. În 1887 apare „Philatelistische Presse”, editat de „Czernovitzer Philatelisten Zeitung”, în 1889, în frunte cu Herman Mittelmann (Cernăuți). Iar Mittelmann scoate în 1892 revista „Süd Amerika”.

În 1893 apare la Galați „Philatelist Oriental”, sub direcțiunea lui David Steiner, pe când la Iași, în cursul aceluiaș an, un pasionat colecționar A. Rotenberg, ne dă „România Filatelică”. Acesta se bucură de o bună longevitate.

De la 1893—1922 se întrerup datele noastre istorice.

În 1923 apare la Brăila, „România Filatelică”, proprietatea d-lui Anghel Stoian și la Iași „Filatelistul” de sub direcțiunea d-ilor, H. Socrat și M. Puiu. În 1924 cunoaștem la Plocești „Le Philatelist Mondial”, la Timșoara,

„der Banater Philatelist”, la Caracal, „Roumanie Echange” a lui Nicolas D. Steriopol.

În 1925 apare la Galați „Echange-giste”, sub direcțiunea d-lui dr. Flamaropol, iar la Focșani „Foaia Filatelică” a d-lui S. Silberstein.

În anul 1926, la Piatra-Neamț, „Reclama” a lui B. Abeles, „Filatelia Română”, director Alphonse Weinberg, „Ecoul Filatelic”, director L. Solomon;

Bârlad: „Revista Filatelică”.

Craiova: „La revue pour tous” sub direcțiunea d-lui T. Turtureanu.

Brăila: „Ecoul Timbrilor R. mâne”.

În 1927 presa filatelică română se odihnește, pentru a câștiga noi puteri.

În 1928 găsim trei buletine: „La Roumanie”, organul oficial al lui „Roumanie Echange Club” din Sas-cut, „Bulletin Officiel de Roumanie”, sub îngrijirea lui Joseph H. Leibovici din București și „Bulletin Carto-Filatelic” al „Clubului Internațional din Craiova.

Mai avem „Bazarul Filatelic” din Bârlad sub conducerea neobositului S. Silberstein, și în sfârșit

„Rubrica Filatelică” regulată a revistei săptămânale „Realitatea Ilustrată”.

G. LULUDIS

Cluj / Central University Library Cluj

N. R. — Datele de mai sus le datorăm d-lui G. Luludis din Bârlad. Publicăm totdeauna însemnări și chiar articole ale celișorilor noștri, rezervându-ne dreptul de a le da forma redacțională convenită.

În acelaș timp, rugăm toate publicațiunile filatelice, care eventual mai apar în țară, să ne trimită un exemplar pentru memento-ul săptămânal.

art. v.

ȘTIRI

Reamintim tuturor asociațiunilor filatelice din țară, să ne remită procesele verbale spre publicare.

*

„Bazarul Filatelic” din Bârlad a cărui reapariție ne este anunțată pentru 1 Ianuarie 1929, proclamează editarea unui anuar al filateliștilor români. O lucrare a cărei apariție nu putem decât s-o aplaudăm.

*

Primim la redacție o lungă scrisoare a unui amator, care ne felicită pentru constituirea „Ii tei negre”. În acelaș timp ne trimite și numele unui „erou” din Baicoi bun de afișat. Deoarece nu cunoaștem întregul adevăr și fiind vorba de un filatelist român rugăm persoanele ce au fost înșelate de aceeaș persoană (după cum pretinde amicul nostru) să ne dea lămuririle necesare.

*

Anunțuri și reclame pentru numărul viitor se primesc până Luni 10 Decembrie.

Însfârșit, ne trezim?

Apelul nostru dă roadele cuvenite. Iată că se reproduce un reviriment în sânul filateliștilor români. „Roumanie E. C. I.” a cotinuat Duminică, pe membrii săi, invitând amabil și pe reprezentanții nostru. Mărturisim că hoărările luate și debaterile ivite au fost cea mai bună răsplătă dată modestelor noastre eforturi, depuse pentru propagațarea filateliei.

Iată și un

PROCES-VERBAL

„Roumanie E. C. I.” Ședința din 2 Decembrie ora 3. Prezenți 21 membri. Președintele anunță deschiderea ședinței, făcând o largă c p m n e a activității, până în luna Aprilie. Consideră reluarea șed.n.șelor, începând dela 9 Decembrie orele 3. Scambururile și vânzările de mărci, vor avea loc în timpul ședinței.

Se ia notă de expunerea d-lui Lo-catteli, referitor la stabilirea unui sediu în centrul Capitalei. Sediul din str. Tepeș Vodă 144 va rămânea provizoriu, până la alegerea celui nou.

Buletinul „Roumanie” își va reincepe activitatea la 1 Ianuarie 1929.

Se convoacă pentru ședința viitoare, toți membrii asociației, precum și toți filateliștii amatori și profesioniști, cari doresc a face parte din „R. E. C. I.”

Ședința viitoare la 9 Decembrie orele 3 la sediul din str. Tepeș Vodă 144.

CUZA-VODA IN ROMAN

Sunt foarte rare personajile cari să fi ocupat cu atâta insistență imaginația mulțimii și să se fi bucurat de atâta dragoste din partea poporului ca marele Domnitor Alex. Cuza.

Scritorul Vasile Pop a reușit, ca după vreun an și jumătate de cercetări prin bibliotecă, să pună la punct o mulțime de datele scoase din anecdotele de pe vremurile acestui „Domn” și să creeze, un roman, care deși are un substrat politic, să pasi-oneze pe cititori.

Citind pe „Cuza Vodă”, oricine își poate face o idee clară asupra timpului pe când un om de bine lupta pentru punerea bazelor României de azi.

Se poate vedea sub o formă interesantă, atractivă, cum acest mare premergător al „țărănșmului” și-a pus viața în primejdie în nenumărate rânduri pentru a realiza acum 76 de ani, ceea ce alții vor să realizeze azi după trei sferturi de secol, pentru clasa pe care „Cuza Vodă” o iubea și voia s-o înalțe, scoțând-o din lăbăgie.

Romanul „Cuza-Vodă” merită să fie citit de toată lumea.

REZON

Clientul: Halal de haina ce mi-ai vândut săptămâna trecută. Abia am încheiat-o și, a pleznii, în spate.

Croitorul: Nici nu mă miră. Firma noastră e doar recunoscută, pentrucă la noi se cos solid naturii.

Correspondență cu cititorii

L. Adler, Roman, revista noastră vă stă la dispoziție.

Ion Patachi, of. Durdușani.

Adresați-vă „Roumanie E. C. I.” d-lui I. Leibovitz, str. Tepeș Vodă 144, București. Pentru schimb de mărci, un anunț la revista noastră.

Leon Kreiss, Cămpina. Ați primit scrisoarea noastră?

G. Luludis, Bârlad. Mulțumim. Cred că și dv. aveți aceeaș satisfacție.

Marc Fischer, Leipzig. Nu am primit corespondența amintită.

Lista neagră

A. Bernecher str. Virtuții 44, T. Severin, este reclamat de un filatelist din R. Sărat. Profitând de încrederea celui ce i-a trimis mărci, amicul a uitat să achite contravaloarea.

Aviz amatorilor.

NOVELE MONII

V. HAUFF

în românește
de Otilia Ghibu

(Urmare) (3)

Speranță aveam puțină. Știam totuș, că Valetty e un om inteligent, care cunoștea bine legile, și care va face tot ce-i va sta în putință pentru a mă salva.

Două zile nespuse de lungi, am fost în nesiguranță. În sfârșit Valetty veni.

— „Aduc o consolare, chiar dacă e dureroasă. Vei trăi și vei fi liber, dar va trebui să pierzi o mână”.

Mișcat, am mulțumit prietenului meu pentru viața mea. Îmi spuse că guvernatorul fusese neclintit în ceea ce privea revizuirea „scriinei” mele; că însă, pentru a nu părea nedrept, încuviințase următoarele: dacă av-a să se găsească în cărțile istoriei Florentini un caz asemănător, atunci pedeapsa mea să fie strămutată în pedeapsa, ce se aplicase și altă dată. El și tatăl său răsfoiseră apoi zi și noapte hrisoave vechi găsite în sfârșit un caz asemănător cu al meu, iar pedeapsa dată atunci fusese: crimă natulului lăse tăiașe mâna stângă, i se luase averile și fusese exilat pentru totdeauna.

Aceasta era acum și pedeapsa mea și trebuia să mă pregătesc pentru durerosul ceas, ce mă aștepta. Nu vreau să vă mai aduc înaintea ochilor acest ceas în rozitor, când, în plină pață, m-am pus mâna pe trunchiul de lăere, că d'propriu meu sânge m'a umplut în valuri.

Valetty m'a luat în casa lui până m'am însănătoșit apoi m'arminimos mi a dat și bani de drum. Tot ceea ce îmi rămăse am eu, cu atât amar, căzuse prada justiției. Am pecat de la Florența în Sicilia și de acolo cu primul vapor, m'am dus la Constantinopole. Speranța mea era în suma, pe care o învedința em prietenului meu pentru a păstra-o, rugându-l să mă lase să locuiesc la el. Cât mă mirai însă de mult, când acesta mă întrebă, d'ce nu mă duc în casa mea!

Îmi spuse că un om strein cum-părăse o casă pe numele meu în mahalaua grecească, acesta spusese vecinilor, că voi veni și eu în curând.

M'am dus numai decât cu prietenul acolo și am fost primit cu bucurie de toate vechile mele cunoștințe. Un bătrân negustor îmi dădu o scrisoare, pe care streinul o lasase pentru mine.

O citi: „Zaleukos. Două mâini sunt gata să muncească necontent pentru ca tu să nu simți lipsa mâinii tale. Casa, pe care o vezi și tot ceea ce vezi în ea sunt ale tale și în fiecare an țise va da a alt, încât să faci parte din re-țea mai bogată ai țării tale. Fie să poți țerta aceluia, care e mai nenorocit decât t'nei”

gustorul îmi spuse, că fusese un bărbat, care părea un francez și avea o mantie roșie.

Știam destul pentru a-mi mărturisii, că necunoscutul nu fusese chiar atât de lipsit de noblețe. În noua mea casă, am găsit toate aranjate cât mai bine, chiar și o prăvălie cu mărfuri, mai frumoase decât avusesem vreodată.

De atunci au trecut zece ani. Mai mult din obișnuință decât din că

aveam nevoie, m'am urmat negotul. Nu am mai văzut însă nicio-dată țara, unde am fost atât de nenorocit.

De atunci primesc în fiecare an o mie de monezi de aur; dar chiar dacă îmi face plăcere să știu nobil pe acel nenorocit, totuși dur rea suflului meu nu mi-o poate cumpăra; deoarece veșnic traete în mine i-coana îngrozitoare a asasinatelor Bianca.

Sfârșit

Premiile ziarului „RADIO”

După cum am anunțat ziarul „RADIO” oferă gratuit cetitorilor și abonaților săi:

5 aparate de RADIO

între care un aparat „NORA-ELECTRIC”, ultima perfecțiune furnizată de uzinele „NORA-RADIO” Berlin, reprezentate de firma Jacques Paucker, din București, Str. Smârdan 27, precum și

Un important stoc de plese de

RADIO lămpi, difuzoare, etc.

Vor fi în total 4 cupoane, iar tragerea se va face înainte de război.

Rămâneți veșnic tineri
întrebuințând
renumita tinctură naturală
HENOL ROYALE

Regina tincturilor pentru păr
și ochi

în toate nuanțele dorite
Cută mică lei 100
de 4 ori mai mare lei 250

HENNE ROYALE
Renumita planta orientală

Totdeauna proaspăt în toate
nuanțele
Cută mică lei 100
„mare” 150

Se predă lecții pentru aplicație.
Părul stricat de alte tincturi se re-
tace cu cea mai mare îngrășire.

Cereți la principalele farmacii,
drogherii, coafori și parfumerii.
Acolo unde nu găsiți trimiteți
costul prin mandat sau ramburs la
Depozitul General

INSTITUT de BEAUTE
DORTHEIMER
Calea Victoriei 50 lângă Cinema
SELECT. Tel. 27135

— Cereți noul catalog —

**Facțiuni
de masă**

ARGINT
VERITABIL
(MARCAT DE STAT)

CUMPARATI DIRECT LA SURSA

**ARGINTARIA
PFORZHEIM**
BUCURESTI - STR. COLTEI 6

Secțiunea specială cu

Cristale Veritabile

Preurile cele mai eficiente,
fiind depozit de fabrică.

KAL
MAN

MÂNCĂRI EXOTICE

DACA ne gândim, că până'n evul mediu, carnea de cal era singurul aliment al vechilor germani. — pe când azi, resimțim un desgust, numai gândindu-ne la carnea celui mai purtat animal. — și savurăm în schimb, pe cea a celui mai murdar patruped, porcul, vedem că tot sistemul nostru alimentar, este bazat numai pe închipuire. De aci rezultă și faptul, că ceace-i place unui popor, degustă pe altul.

Ouăle clocite sunt cea mai fină delicatensă la chinezi, pe când nouă ne repugnă, cu toate că au mirosul camembertului, care ne place, dar pe care chinezul îl numește „lapte de vacă stricat”.

Cu groază ne gândim la mâncări preparate cu grăsime de elefant sau hipopotam, cu toate că aceasta, are gustul unturii de găscă.

Raci, icre negre, stridii, melci și pulpe de broască, sunt pentru noi delicatense și totuși doar greața, ne oprește a mânca șerpi, râme, viermi broaște întregi, care figurează la locul de cinste, în menu-ul multor popoare.

În Siam, spre exemplu, broaștele sunt băgate de vii în lut, care ia forma bilelor și sunt băgate la foc. Când se sparge apoi lutul, broasca este perfect friptă, în propria-i grăsime și se servește la masă, cu zarzavaturi fierte și cu sevă de plante.

Indigenii din America de Sud, procedează mult mai simplu: le frig la frigare, așa cum sunt, sau le fierb imediat ce le-au prins. Supa verzue, ar fi — dupe unii — foarte bună. Totodată, este în mare onor și friptura de mainuță, — în special spinarea, — care are gustul celei de iepure. Un explorator, a găsit-o foarte bună și numai aspectul animalelor tăiate și atârinate de pomi, i-au produs o impresie detestabilă, semănând foarte mult cu cadavrele umane.

Ca dejun, se mănâncă acolo, o preparație de gândaci grași, cu furnici, stropite cu un sos, tulupi, care nu rămâne cu mult în urma celui de Worcester.

În Africa centrală, sunt foarte prețuite furnicile albe, *termitele*, care se aruncă de vii în tângire și după ce sunt prăjite, se servesc sub formă de budincă. Dar negrii nu-și pot procura această delicatensă, decât la începutul sezonelor de ploaie, când termitele își părăsesc cuiburile, spre a se refugia.

În alte anotimpuri, savurează o specie de omizi, care se fierb și se servesc cu făină de orez.

În junglia australiană, contează larvele de gândaci, ca un aliment foarte delicat: un explorator suedez, le-a comparat, — gătte, — cu omleta noastră obișnuită.

Multe triburi australiene, pleacă în timpul verii în munți, unde se hrănesc cu gândaci. Pluturi și omizi și după câteva luni, se întorc mai puternici și mai sănătoși din această vilegiatură.

În Australia de Sudwest, se gătesc tot feluri de rădăcini, țesle,

ierburi de apă, lotus și orchidee, care sunt servite ca garnituri, la fripturi de biber, oposum și cangur, stropite de o băutură, extrasă din gumă de eucalipt.

Indigenii din insula Gwandjelin, uzează de un anumit soi de rac, căruia-i place miezul de cocos, l se Grup 4 din multele-i picioare, — anume, cele dinapoi — și este apoi hrănit cu nuci de cocos. Când coada lui devine groasă ca un cap de copil mic, este despicată și conținutul ei — un lichid gras — este sorbit cu deliciu.

Exploratorul Reinecke, compară gustul unui vierme de nisip, gros ca un deget după coasta samoeză, cu acel al stridilor.

Mâncări plăcute și europenilor, sunt: *Pa'usami*, o mâncare din miez și lapte de cocos, fierte cu foi de banane; *faiolo*, banane coapte fierte în lapte de cocos; *paale*, sevă de palmier, scăzută în lapte de cocos, *pa'aula*, raci de apă dulce, fierți în lapte de cocos, cu foi de banane; vin apoi alte feluri, găluite în același mod, din care cel mai gustat, este *masi*, preparat din viermi, cu apă sărată și care se servește și sub formă de conserve. Are un gust mijlociu, între midie și stridie.

Un capitol interesant, în arta culinară, este și consumația cărnii de șarpe. Indienii din America de Sud, introduc șarpele ucis, într'un tub de lut, care se pune la foc. Prin frigere, carnea se înărește, iar apucată din coadă, pielea este fără nici o ruptură, rămânând numai carnea fragedă, care este considerată delicatensă.

În India și China, șarpele ucis, este bătut cu bețe de bambus, până ce pielea prețioasă este intactă, rămânând numai carnea, din care se face o ciorbă, asemănătoare celei de pește.

Precum trompa și picioarele celui mai mare animal, elefantul, sunt savurate de indigeni, tot așa sunt mâncate și cele mai mici animale din lume,.... păduchii.

Exploratorul Kr mer, descrie într'unul din volumele sale, că în insulele Gilbert, sunt tineri, cari pentru a procura dulcineelor lor, această fină delicatensă, poartă în păr, adevărate crescătorii, îngrijite cu cea mai mare atențiune.

Carnea de morskă, focă și urs alb, a fost de multe ori, ultimul aliment al exploratorilor polari.

Iar ca final, se poate adăoga vechiul nostru proverb: „Câte sate, atâtea obiceiuri.”

ERUDIT

— Tăticule ce e aia legea gravitațiunii?

— Nu știu, fetița mea, pentrucă astăzi prea mult se vorbește de tot felul de legi ciudate.

TOT AIA

— Așa dar, nu credeți în nimic.

— Nu cred decât în ceace înțeleg.

— Apoi, e cam tot aia...

MONDENE

Balul societății „Frățuța”

Sâmbătă 24 Noembrie a avut loc în sala Sindicatului Ziariștilor primul bal al sezonului dat de către Soc. „Frățuța”, formată din studențimea din vechiul regal precum și cei ce au venit să studieze la noi din părțile țindului, Tesaliei, Banatului și de peste Nistru uniți pentru a menține credința, obiceiurile și graiul.

Harnicul ei președinte, d-l Brânzei credem că se simte mulțumit, de succesul moral și material ce a obținut. La acest bal a dat concursul Soc. „Loc și cântec românesc”, de sub conducerea d-lui Dobrescu. Studenți mândri și studențe în port național se prindeau doi câte doi în „Ca la Brăca”, „Brățuțu” sau pentru a încinge Jițianca, Ciobănașul, Marioara, Ghimpele, Zdroboleanca, Hora Mare, toate jocuri din vechiul regal. Dansurile au fost executate de d-l Chirhu și d-na Chirhu care se lua la întrecere cu tineretea, d-rele Georgescu, d-rele Berindey, d-rele Holban, Lily Andronic, Mimi Nicolau, Dincă, Pânzaru, Petrescu Cernătescu, d-na Gărdăreanu, D-nii Dobrescu, David I., Jupianu Bogdan, I. Dincă, Vasilescu, Surdureanu.

Din asistență reținem: d. S. Măndrescu, d-na și d-l Gheaciu, d. Eusei în Virol, d-l Tomv Hoidas, M. Vulpescu, d-l Dumitrescu, d-l Dolorescu, d-l Solonea N., d-l Schmidinger mare inddustrias, d-l Gore, d-l ing. prof. Dumitrescu, d-l D. Vasilescu, I. Ionescu etc. etc.

D-rele Didy și Maria Cristescu, Le-nuș Pama, d-ra Constantinescu, Eugenia Petrescu, Ghinescu, Senie, Maria Ionescu prof. Mariette Teodorescu, etc. etc. **Ică.**

CINEMATOGRAF

Unde mergem

BOULEVARD - PALACE”, continuă proiectarea marelui succes „PRINTUL STUDENT” din „Heidelberg de altă dată”, cu Ramon Navarro și Norma Shearer.

CINEMA „SELECT”, reprezintă emottonantul film „LOOPING THE LOOP” cu Werner Krauss, Jenny Jugo și Warwick Ward.

LA „TRIANON”, eleganta sală din Bulevard, se proiectează marele film românesc „SIMFONIA DRAGOSTEI”, cu Vivian Gibson, Gritt Haid, Ion Livescu, Ioan Petrescu, Al Grittco, Scenariul și regia: Jean Mihail.

CINEMA „ELITE”, rulează „TINERETE TRIUMFĂTOARE”, cu Mary Philbin și Don Alvanado.

SCALA” reprezintă „SECRETUL TĂCERII”, cu Vivian Gibson, Mary Kid și Marcela Albană, precum și marele succes revuistă „CA LA MAMA ACASĂ”

Motto: „Cumpărarea pianului e chestie de încredere“

Garanția cea mai deplină
o oieră renumele
excelent al firmei

I. TRISKA
existență de 58
ani, cel mai ves-
tit depozit al
branșei.

Reprezentan-
tul general al
cunoscutel mărci „Triska“
Cluj, Str. Șaguna 14. Telefon 419

*Școala
de
Electro-Mecanică
București
Bd. Mărășești Nr. 44*

*Scopul școlii este de a forma
Conducători-Desenatori tehnici pentru
serviciile Statului (P.F.Ret.) în industrie
Ca elevi sunt admisi numai ab-
solvenții gimnaziului sau cei cu stu-
dii echivalente: Arte și meserii în
dumbră, etc.*

*Cursurile școlii sunt predată
prin corespondență astfel că elevii
pot urma școala fără părăsirea
ocupărilor.
Condițiunile de admitere și progra-
mul de studiu se trimit gratuit la cerere.*

PARFUMERIE
Mignot Boucher
PARIS
FRANCE

*Poudre
Crème
Tards*

CARMOL — ALINĂ — NEVRALGILE

Cel mai nou model de Gramofon portativ

„ODEON“ Tip. 1929

Căptușit în interior cu imit. piele
de căprioară, separat o îmbrăcă-
minte de pânză solidă impermea-
bilă cu colțuri de piele.
Reproducere foarte naturală
lipsită complet de sunete me-
talice.

Construcție elegantă și extrem de solidă
Garanția fabricii scrisă.

Lei 6.500 împreună cu 10 cântece (5 plăci) plătibili în 6
rate lunare.

Cereți-l tuturor depozitaților noștri din țară.
Reprezentanța și Depozitul General p. România a

UZINELOR „ODEON“
79 Calea Victoriei 79 (vis-a-vis de Biserica Albă).
Sucursale: **Bulevardul Elisabeta 1** (sub. Hotel Bulevard),
Strada Bărăției 52.
Cluj: **Strada Memorandului 16.**

MOBILE de PRIMUL RANG

și anume: dormitoare, sufragerii, garnituri de saloan, șezloane, scaune, etc. în mare asortiment permanent la
Depozitul de MOBILE „VICTORIA“

CRAIOVA

Str. Unirii Palatul Minerva

Invităm pe mult stimatăi amatori de mobile din CRAIOVA și OLTEȚIA în prăvălia noastră să vadă mobilele noastre. Prețuri și condiții avantajoase.

CEL MAI MARE SUCCES

de librărie, în lumea întreagă, l-au avut romanele d-lui MAURICE DEKOBRA: „Cu inima întristată“, „Madona din Tren“ și „Gondola cu Himere“, tipărite și în românește de Editura „Cugetarea“, Ultimul său roman:

Serenada Călăului

care repurtează același mare succes, a apărut zilele acestea tot în Editura „Cugetarea“ (București, Str. Mătășari, 23).—De vânzare la toate librăriile din țară. — Prețul Lei 70.—

PIERRE DE PARIS

LADY
PARFUM
EAU DE COLOGNE

**Îngrijiți-vă
Dinții**

**Proteza Dentară
Dentiștii asociați**

Str. Biserica Enel 14

Extracții, plombe, dinți artificiali în toate sistemele. Prețuri moderate. În lesniri de plată. Consultatii 8-1 a. m., 2 jumătate 8 p. m. Telefon 338/27

CITIȚI:

„Adevărul Literar și Artistic“

revistă scrisă de cei mai de seamă reprezentanți ai literaturii române

Are în fiecare Vineri 7 Lei 3 pagini mari

O Tragedie Regală

—Simplu soldat — erou — marșal — rege — detronat — fugar — în pușcat la zid — sunt principalele peripecii ale unei palpitante epopei de glorie și sânge apărută în

LECTURA No. 200 (NUMAR FESTIV)

Boman istoric evocat după documente de ALEX. DUMAS

Ilustrul autor al celor „TREI MUȘCHETARI“ cea mai citită carte depe glob.

Scrierea completă Lei 5 Cereți la chioșcari și librari

„BAGHETA MAGICĂ“

BUCUREȘTI I. — STR. CAROL No. 9, etaj (Ascensor)

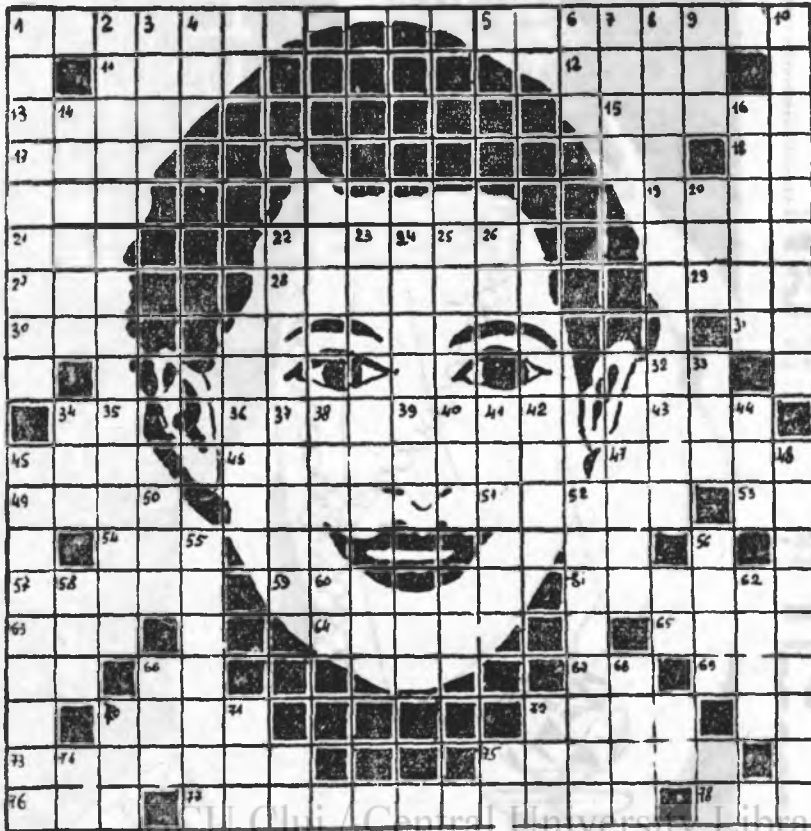
ARTA MAGICĂ MODERNĂ. SCAMATORII ARTA DE A TE FACE PLĂCUT ÎN SOCIETATE 10 SCAMATORII, APARATE ȘI EXPLICAȚII SE EXPEDIAZĂ CONTRA LEI 95 — PLUS PORTO

LA COMANDA 50% ACONTO. CEREȚI GRATIS CATALOGUL ILUSTRAT CU SCAMATORII SENZAȚIONALE ADĂUGÂND MĂRCI PENTRU RĂSPUNS

Jocurile „Realității ilustrate”

Joc No. 1 (Norma Shearer)
(10 p.) de BICĂ PISOSKY-Craiova

Orizontal: 1) Savant francez (1814-1880); 5) Pictor spaniol (1602-1667); 11) Paradis; 12) Personajiu Mitologic; 13) Oraș în Anglia; 15) Plin de entuziasm (fig.); 17) Pronume; 18) Notă muzicală; 19) Fondatorul mormonismului; 1805-1844); 21) Pronume; 22) Consul roman în anul (63 înainte de C.); 27) Diviziune de timp; 28) Scriitor satiric italian (1492-1557); 29) Adverb; 30) Lac în Africa; 31) Râu; 34) Notă muzicală; 36) Pictor născut la Londra (1730-1805); 43) Interjecție; 45) Economist francez născut la Lyon (1767-1832); 46) Erou Mitic din Atica; 47) Filosof francez (1766-1845); 49) Oraș în Italia; 51) Meritos bibliograf român (1817-1887); 53) Notă muzicală; 54) Unul din judecătorii lui Israel; 57) Om de stat spaniol (1579-1624); 59) Interjecție; 61) Insulă germană; 63) Adverb; 64) Navigator spaniol (1499-1542); 65) Aureolă (fig.); 66) Interjecție; 67) Notă muzicală; 69) Numele ardelenesc al usturoiului; 70) Astronom și matematician englez (1801-1892); 72) Fluid gazos; 73) Poet italian (1605-1635); 73) Impărat roman; 76) Personajiu Biblic; 77) Cebru astronom (1503-1566); 78) Taifas.

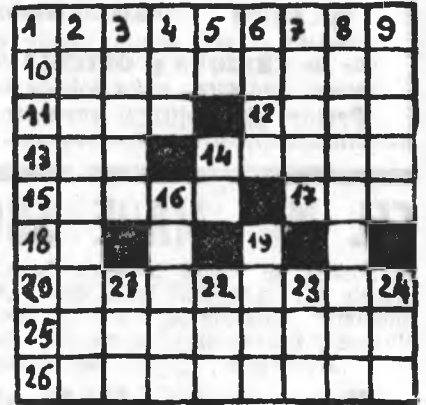
Vertical: 1) Pictor italian (1656-1740); 2) Adverb; 3) Parte interioară;

4) Conjunție; 6) Notă muzicală; 7) Oraș în Columbia; 8) Pârâu în Grecia; 9) Animal invers; 10) Oraș în Mexic; 14) Om de stat spaniol (1786-1843); 16) Provincie Jugoslavă de-a lungul coastei orientale a Adriaticei; 20) Nume de pești: ghigori și pălămidă de baltă; 22) Interjecție; 23) Notă muzicală; 24) Literă grecească; 25) Interjecție; 26) Div. de timp; 32) Elenist italian (1398-1478); 33) Păsăre; 34) Financier născut la Edimburg (1671-1729); 35) Jurisconsult francez (1536-1601); 36) Conjunție; 37) Chimist german (1769-1838); 38) Conjunție; 39) Negatie; 40) Partea coșoată a arșicului; 41) A răsunat surd; 42) Rege a lui Israel; 44) Plantă (Mold.); 45) Familie italiană; 47) Adverb; 48) Bărbat de stat bulgar, muri asasinat (1853-1895); 50) Agent politic și misterios aventurier francez 1728 - 1810); 52) Filosof și scriitor francez, născut la Geneva (1712-1778); 55) Filosof spiritualist francez (1794-1862); 56) A bate în cetișor; 58) Personajiu biblic; 60) Interjecție; 62) Trec cu vederea; 66) Oraș în Serbia; 68) Perdea felurit colorată ce înconjoară pupila ochiului; 70) Adverb; 71) Personajiu Mitologic; 72) Sold; 74) Div. de timp; 75) Interjecție.

Joc No. 2

(Cuvinte încrucișate)

(10 p.) de BICĂ PISOSKY-Craiova

Orizontal: 1) Mănăstire în jud. Olt cu o școală practică de agricultură; 10) Ștofe din care se fac mai ales macaturi; 11) Insulă franceză în Oceanie; 12) Concurrent; 13) Trei litere din Lapiți; 14) Stațiune balneară; 15) Pârâu în Tesalia între Olym și Ossa în valea Tempei; 17) Boccea de înfășurat; 18) Literă Slavonă; 20) Oraș în Mexic; 25) Un fel de oi; 26) Imens (fig.).

Vertical: 1) Pui de crap până la 30 cm; 2) Masă pe care se servește liturghia; 3) Poet francez (1540-1608); 4) Munte; 5) Interjecție; 6) Inginer, născut la Muret (1841-1923); 7) Învingși; 8) Înșirată; 9) Vanzător de haine vechi (Munt); 14) Conjunție; 16) Popas; 19) Republică în America; 21) Puțin considerabil (inv); 22) Unealtă; 24) Neted.

Joc No. 3 (în pătrat)

(10 p.) de BICĂ PISOSKY-Craiova

Se dau următoarele:
Râu în America.
Araupetag în Oceanul Atlantic.
În chirurgie.
Logofăt.
Dregi.
Imperiu asiatic.
Orizontal și Vertical la fel

Deslegările jocurilor din No. 46, 47, 48, 49, 50 se primesc la redacție până la 10 Ianuarie 1929. Cel care obține numărul cel mai mare de puncte, prin deslegarea celui mai mare număr de jocuri, va primi un premiu de 1000 lei. Premiul al doilea e de 500 lei; premiul al treilea 300 lei. Următorii șapte deslegători primesc câte un volum din operele autorilor renumiți. De asemenea vom publica numele tuturor deslegătorilor. Premiile se vor distribui la 20 Ianuarie 1929.

